

Izveštaj sa akcije – Homoljske planine (Štubelj 940m.)

Došlo je proleće!

Lep, sunčan, topao dan dvadesetočlana grupa planinara provela je na Homoljskim planinama u pohodu na njihov najviši vrh – Štubelj. Blato i zaostali sneg na stazi nisu

demoralisali veselu ekipu koja je prepešaćila planiranih 17km. Na uspon smo krenuli od manastira Vitovnica kroz šumovite predele homolja i uz nekoliko pauza za 3h stigli do vrha Štubelj (940m.). Usput smo izašli na par vidikovaca sa kojih su se videli okolni vrhovi – Veliki Vranj, Sumorovac... i Beljanica u daljini. Pred izlazak na vrh smo se “družili” sa srndaćima koji nas nisu očekivali u svom komšiluku. Posle pauze i obaveznog slikanja na vrhu sišli smo do vodopada Sige. Naše planinarenje završili smo u selu Plavčevo gde nas je sačekala ukusna homoljska zakuska koju je za nas pripremila porodica Milošević. Na akciji su po prvi put planinarili Maja, Andjela i Andrija koji su stazu prešli sa lakoćom. Posebno moram da pohvalim Andriju i Andjel(k)u jer su uvek bili medju prvima.

Učesnici : Deki, Dunja, Branko, Miloš, Olja, Jelena, Rade, Bojana, Goran, Andjela, Aga, Maja, Milisko (PK Greben) Aleksandra, Ivanka, Ljilja, Žaklina (PSD Bukulja) i Milutin (Jasenica). Organizator: Miroslav

Izveštaj sa akcije – Kilimandžaro 2018 (Uhuru peak 5.895m.)

U oragnizaciji Ekstremme Summit Team-a, kluba najpoznatijeg srpskog alpiniste i planinara, Dragana Jaćimovića izvedena je ekspedicija na najviši vrh Afrike i jedan od 7 najviših vrhova kontinenata Kilimandžaro u periodu 04.-16.02.2018.

Sve je počelo 04.02.2018. kada se na Aerodromu Nikola Tesla prvi put sreća grupa od 17 ljudi iz svih 6 republika bivše Jugoslavije, 16 planinara i vodič EST-a Kenan Muftić (najbolji vodič sa kojim sam do sada penjao). Skoro da niko nikoga pre toga nije poznavao i skoro svi su mislili o tome kako će ta ekipa funkcionisati u divljini, što se kasnije ispostavilo kao najnepotrebnija bojazan u 2018. godini. Put do Kilimandžara je vodio preko Dubaija, gde smo imali dodatnih 4, 5 sati za polako upoznavanje. Sutradan smo stigli u gradić Moshi, gde smo se smestili, odmorili, proverili i prepakovali opremu jer je već sutra počinjala naša penjačka avantura...

1.dan uspona

Od ulaska u nacionalni park Kilimandžaro na 1879 mnv do prvog baznog kampa Mandara Hut na 2720 mnv morali smo preći 8 km kroz džunglu. U džungli od životinja žive plavi majmuni majmuni (koji su nas pozdravljali usput) i mungosi (koje ovoga puta nismo videli).

2.dan uspona

Nakon prospavane noći na ivici džungle, rano ujutru krenuli smo prema drugom visinskom kampu Horombo Hut na 3720 mnv.

Taj put je dug 11 km, a negde na pola puta prestaje džungla, počinje zona niske vegetacije i prašnjave staze.

3. dan uspona

Taj smo 3. dan uspona odradili aklimatizacioni uspon do "Zebra stena" na 4200 mnv. Svi već osećamo uticaj visine.

4.dan uspona

Prolazimo stazu koja vodi do ivice kratera Kibo. Iza nas je oko 9 km prašnjavog puta od Horombo huta i nekih 1000 mnv, a ispred Kibo Hut. Poslednji visinski kamp koji se nalazi na 4720 mnv.

U Kibo Hut smo došli oko 14h i prema planu sledio je ručak pa spavanje do 23h. Zbog visine niko u ekipi nije baš mogao jesti, a još manje spavati. Visina se sve jače osećala. Čak je i do wc-a , koji je bio 20 m udaljen, bilo teško otići.

5. dan uspona

U ponoć, nenaspavani i s raznim simptomima visinske bolesti, krećemo prema prvoj tački kratera zvanj Gilmans Point. Po siparu i prašini uz hladan vetar nakon 7h savladali smo 4 km staze i 1 km nv. Pogled i um ograničavala nam je čeona lampa

od koje smo videli samo prašinu u vazduhu i 1 m ispred sebe. Ključ uspeha je razmišljati samo o tom jednom metru koji vidiš i o tome da pratiš čoveka ispred sebe. Što zbog nespavanja, što zbog manjka kiseonika, taj celi put nam je bio kao u polusnu. Nije bilo lako, i teško smo disali, ali tih 7 sati do Gilmans pointa nam je brzo prošlo.

Do samog vrha Uhuru Peak-a na 5895 mnv trebalo nam je još oko 1.5 h i 210 mnv, a to nam se u ovom trenutku činilo duže i napornije nego prethodnih 7 sati. Kad sam ugledao tablu koja označava vrh uopšte nisam reagovao. Neki su plakali, neki pevali i skakali a ja sam samo osetio olakšanje jer smo konacno stigli do dugo željenog cilja, krova Afrike. Cela naša grupa je pevala pesmu koju smo odabrali kao našu himnu tima „Igra rock and roll cela Jugoslavija“... Verovatno smo bili jedan od malobrojnih timova koji je punom sastavu uspeo popeti vrh, i jedini koji je pevao na vrhu. Usledila je borba za fotografisanje ispred table jer su mnogobrojne ekipe iz celog sveta čekale u redu za taj foto-trofej koji će poneti kući kao dokaz o uspešno izvedenom usponu. Posle fotografisanja i uživanja u veličanstvenom pogledu trebalo je krenuti nazad jer nas je čekao dug put a svi smo već bili veoma umorni. Povratak do Kibo Huta ovog puta je trajao nekih 3 sata, i već posle sat odmora i ručka morali smo krenuti nazad ka Horombo Hutu. Svi smo bili mnogo umorni ali srećni jer smo uspeli tako da nam taj dugi povratak nije tako teško pao. Mislili smo samo o kolibama u Horombu i konačnom odmoru i dugom spavanju posle svih ovih naporan.

6.dan uspona

Posle odmora i dugog sna spakovali smo smo se i krenuli ka Marangu kapiji, odakle je sve i počelo 5 dana ranije. Po dolasku na Marangu kapiju odradili smo papirologiju oko izdavanja sertifikata a zatim su nam momci koji su nas pratili svih ovih dana, po tradiciji, otpevali pesmu Hakuna Matata. I ovog puta, naša ekipa je bila jedinstvena, jer smo mi njima otpevali „ Igra rock and roll cela Jugoslavija“.

Naredna dva dana su bila rezervisana za dva safarija u parkovima Lake Manyara i Ngorongoro što je upotpunilo celokupan doživljaj ovog

putovanja. Ekipa je sada već bila veoma uigrana i disala kao jedan što je rezultiralo veoma dobrom atmosferom do samog kraja.

Posle svečane večere, dodele sertifikata o uspešno izvedenom usponu i pevanja do kasno u noć, ostao nam je još jedan dan za kupovinu suvenira i obilazak grada Arushe.

Istim putem, preko Dubaija, vratili smo se u beli grad 16.02.2018. negde oko 13h.

Tu smo se teško rastali ali su se još na aerodromu napravili planovi za nove avanture u istom sastavu koji će, nadam se, dugo funkcionisati...

Po prvi put našao sam svrhu te nesrećne Jugoslavije...

Izveštaj sa akcije – 22. zimski uspon na Trem (1810m.)

Zi
ms
ki
us
po
n
na
Tr
em

je republička akcija koja svake godine privlači veliki broj planinara. Tako je bilo i ove zime. Pored planinara iz cele Srbije videli smo Makedonce, Grke, Bugare, čak i dve kineskinje. Iz Mladenovca je krenulo nas 24-oro. Neki kolima, neki kombijem... i svi su bili u 8h na Bojaninim vodama odakle smo krenuli na uspon. Vremenski uslovi savršeni – temperatura oko nule, bez vetra, snega oko 20cm, taman da se ne iskaljamo. Na stazi je, kao i uvek kad su republičke akcije u pitanju, bilo veselo. Organizator se potrudio da je staza prohodna i osiguarana na mestim gde je to potrebno. Kod dela staze koji se zove “devojački grob” su služili vruć čaj. U takvim uslovima nije bilo teško savladati 16km dugu stazu, što su svi iz naše ekipe i uradili. Po završetku akcije svratili smo u jednu poznatu kafanu u okolini Niša da proverimo kvalitet specijaliteta sa roštilja. U Mladenovac smo se vratili u 21h.

Izveštaj sa akcije Orašac – Bukulja

Povodom Dana državnosti, Sretenja Gospodnjeg i 214 godina od podizanja Prvog srpskog ustanka, Planinarsko društvo „Bukulja“ iz Arandjelovca organizovalo je druženje planinara i šetnju stazama ustanika. U toj akciji učestvovalo je i deset planinara PK „Greben“ iz Mladenovca (Bojana, Zagorka, Dijana, Snežana i Janko Šundić, Ljiljana i Una Kremenović, Miloš, Milisav i Rade). Stazu dužine 4,5 km od gradskog trga u Arandjelovcu, preko Zlatarskog groblja, pa sve do Marićevića jaruge u Orašcu savladali smo za nepuna dva sata. Posle kraćeg zadržavanja, iz Orašca smo krenuli nazad do Arandjelovca gde smo napravili jednosatnu pauzu. Tu nas deo ekipe napušta zbog obaveza koje su imali tog dana (za neke je ovo bio radan dan), a mi ostali krećemo preko parka Bukovička banja do vrha Bukulje, odnosno do planinarskog doma PD „Bukulja“. Tu smo se malo odmorili, okrepili vrućim čajem i krenuli nazad do gradskog trga u Arandjelovcu. Ukupno smo prešli oko 15 km.

Izveštaj sa akcije – uspon na Cer

U nedelju, 11.02. u organizaciji PK “Greben” održana je akcija “Greben na Ceru”. Šesnaestočlana ekipa (Goran, Miloš, Branko, Bojana, Ljilja, Dijana, Milisav, Angelina, Kole, Sneža Š.,

Suza, Jelena R., Rade, Marko, Ivanka I Peđa) polazi u 6h ispred opštine i preko Arandjelovca, Lazarevca i Uba stiže do Šapca, gde nas dočekuju članovi PSD "Cer" kako bi nas povelili do polazne tačke naše šetnje. Oko 9h stižemo u planinarski dom "Lipove vode",

gde nas ljubazno dočekuje još članova PSD "Cer" sa vrućom kafom i čajevima. Nakon kratkotrajnog druženja, dva planinarska kluba zajedno kreću u šetnju i ubrzo stižemo do najvišeg vrha Cera- Šančine, 687. m.n.v. (prvobitno 689 m.n.v., ali je usled ravnjanja terena za potrebe vojnog objekta visina umanjena za 2m). Vreme je bilo idealno, uživali smo u šetnji laganom stazom (ukupne dužine 9 km) po niskom snežnom pokrivaču, uz odsustvo vetra i zanimljive priče o bogatoj istoriji Cera koje nam je pripovedao jedan od naših vodičičika Maša. Dolazimo do odmorišta Krstovi, fotografishemo se i krećemo nazad ka planinarskom domu, našoj početnoj tački. U domu nas čekaju u toploj prostoriji sa kuvanim vinom i obećanim uštupcima napravljenim specijalno za nas. Uz razgovor, smeh i razmenu korisnih informacija iz sveta planinarenja proveli smo divno vreme sa divnim ljudima, zahvalili smo im se na gostoprimstvu, pozvali ih da budu naši gosti na klupskoj akciji i nastavili ka sledećem odredištu- "Termalnoj rivijeri". Usput ostavljamo Branka, Koleta, Bojanu i Miliska u Bogatiću na palačinkama dok se ostatak ekipe relaksirao u bazenima i djakuziju sa termalnom vodom. Nešto pre 17h krećemo nazad autoputem preko Šapca i Beograda. Oko 20h stižemo u Mladenovac, bogatiji za nove prijatelje i još jedno lepo iskustvo. Ovim putem se još jednom od srca zahvaljujemo PSD "Cer" na toplom dočeku i lepoj šetnji.

Izveštaj sa akcije : Rudnik-Ostrvica

4.2.2018 Maglovito jutro, nije puno obećavalo. Oko 15 do 8 ispred sporskog centra sastaje se ekipa PK GREBENA sa ekipom PK JASENICA. U 8h krećemo ka Rudniku. U naselje Rudnik stižemo oko 9h gde nas čekaju drugari iz PD BUKULJE. Pravimo kraću pauzu za prepakivanje opreme a onda svi zajedno krećemo na uspon ka Ostrvici (758m). Dužina staze 14 km, povratak istom stazom. Da sve protekne kako je planirano doprineli su naši članovi: Nikola, Bugi, Branko, Izi, Romana, Bojana, Sneža i baba Rada:-)

Hvala učesnicima akcije na učešću i saradnji, bili ste divni kao i uvek.

Izveštaj sa kacije – Božićni uspon na Rtanj

Trinaestog januara 2018. godine, u cik zore, tačno u 5.00 časova, nas osamnaestoro planinara iz PK Greben Mladenovac kreće na 35. Božićni uspon na Rtanj (Nikola , Dejan, Suzana , Snežana, Romana, Goran, Angelina, Miloš, Miroslav, Milisav, Ivan, Dragan, Ljiljana, Bojana, Jelena, Branko, Jovana i Rade). Na naše odredište kod hotela Balašević

u podnožju Rtnja stižemo nešto posle osam časova. Tu obavljamo formalnosti oko prijave učesnika za akciju, kao i pripreme za uspon. Kod Balaševića nam se pridružuju još dva člana našeg kluba iz Beograda, Dejan i Saška, tako da nas dvadesetoro kreće na uspon, osamnaestoro severnom stranom, a dvoje južnom. Početak staze je kod mostića pored separacije Mirovo (napušteni rudnik mrkog uglja, 365 mnv). Prvi deo staze vodi putem i nakon dvadesetak minuta hoda ulazimo u bukovu šumu kroz koju se dalje ide uzbrdo do stenovitog grebena. Nakon kraće pauze nastavljamo grebenom još oko 20 do 30 minuta, a zatim skrećemo u šumu i tom stazom idemo sve do jedne livade i prevoja između vrhova Preslo i Šiljka. Posle kraćeg odmora nastavljamo grebenom do samog vrha Rtnja, Šiljka (1565 mnv). Rtanj, kao i obično i lep i surov u isto vreme, nas dočekuje raširenih ruku sa jakim vetrom i injem koje nam se lepi za trepavice, lice, kosu, bradu,... Uspon severnom stranom trajao je oko 3,5 sata, savladali smo visinsku razliku od 1.200 m i prepešačili oko 7 km. Sa Šiljka svi zajedno silazimo južnom stranom do sela Rtanj, i za oko dva sata, pređenih 6 km i savladane visinske razlike od 1000 metara , stižemo do busa. Ukupno pređenih 13km, savladanih 1250m uspona i slaska 1000m.

U povratku svraćamo do Kolibe Grza gde se okrepljujemo telećom čorbom, čajem, kafom i odličnim pljeskama na kajmaku

U Mladenovac stižemo oko 19.00 časova.

Izveštaj sa akcije – Novogodišnji uspon na Kablar

Naša prva akcija u 2018-oj bio je novogodišnji uspon na Kablar (885 mnv). Rano ujutro, 02. januara, put Kablara krenusmo nas devetoro (Suzana, Miloš, Angelina, Nikola, Bojana, Bujagić, Branko, Dejan i ja). Nešto pre devet časova stigismo na odredište kod Planinarskog doma “Železničar” u Ovčar banji gde nas je sačekao nas domaćin i ujedno vodič, član PD “Kablar”, Uroš. Drugi januar je slava PD “Kablar” iz Čacka, Sv. Ignjatije Bogonosac. Krivudavom stazom, pokraj Savine isposnice, nešto pre dvanaest časova stigismo na vrh. Posle uobičajenog fotografisanja krenusmo nazad ka Planinarskom domu “Kablar”. Ljubaznim domaćinima čestitasmo slavu i sedosmo za

sofru. Posle posluženja i kraćeg druženja krenusmo nazad ka Mladenovcu gde stigismo oko 16 časova.

Dužina staze: 8 km
Uspon: 653 m

Izveštaj sa akcije – Gledićke

planine

Po rasporedu, ovaj vikend je bio planiran za Gledičke planine. U nedelju 19.11. osmočlana ekipa iz PK Greben provela je dan na stazi dugoj 21km, u pohodu ka vrhu Samar (922m.). Krenuli smo od manastira Kalenić. Staza je laka i kružna. Iako je bilo oblačno, vreme nas je poslužilo. Ekipa je je kao i uvek bila lepo raspoložena pa je 6,5 sati provedenih na stazi brzo prošlo. Usput smo prošli i pored kamena koji označava kuda prolazi 21 meridijan kroz našu zemlju. Doduše nismo ga videli (meridijan) ali ako Bojana kaže da je prošao tuda pre neki dan mi joj verujemo. Rezime akcije: prepešačenih 21km, sa usponom 800m. i prosečnom brzinom 3,5km/h.

Izveštaj sa akcije – Tara

– Padaće kiša.

– Pa šta? Imate dobru opremu za sve uslove u planini.

– Biće kaljavo, mokro...

– A možda će biti sunčano. Ili još bolje, pašće sneg. Nećemo saznati ako ne odemo. Dakle, idemo?

– Idemo.

I tako 12.11. odosmo na Taru. Savršen jesenji dan, malo oblaka, malo sunca, na senovitim delovima prelazili smo preko snega koji je pao par nedelja ranije. Prepešačili smo stazu dužine 16,5km. i popeli smo tri vrha: Kozji rid (1591m.), Veliki Stolac (1675m.) i Velika Pivnica (1545m.). Ukratko, lepo proveden novembarski dan.